

ØRJAN MATRE

IDE OUT

ROLF BORCH, CLARINET

TANJA ORNING, CELLO
TORA AUGESTAD, VOCAL
MARIUS HESBY, TROMBONE

BERGEN PHILHARMONIC ORCHESTRA
JUANJO MENA, CONDUCTOR

ØRJAN MATRE

1 PROLOGUE 07:39

Rolf Borch, clarinet

2 CHANT 14:24

Rolf Borch, bass clarinet · Marius Hesby, trombone

3 A LEAF FALLS IN LONELINESS 10:40

Rolf Borch, clarinet · Tanja Orning, cello · Tora Augestad, vocal · electronics

4 INSIDE OUT — CONCERTO FOR CLARINET AND ORCHESTRA 23:09

ROLF BORCH, CLARINET

BERGEN PHILHARMONIC ORCHESTRA · JUANJO MENA, CONDUCTOR

INSIDE OUT

MUSICAL OFFSHOOTS

by Hild Borchgrevink

Unlike a visual artist or a writer, a composer writing for acoustic instruments must filter his entire work intellectually and physically through another medium – a performer – long before the music reaches an audience. This is one of the reasons why it is interesting to hear a composer working with the same instrument and performer in a variety of different musical contexts. The purpose of a musical double portrait of this kind might be to demonstrate the composer's versatility. A recording project as a whole might end up as a musical patchwork with clashing colours and rough stitching – but in the present recording this is not the case. Instead the four works are a gateway to each other's musical universe, giving the listener the opportunity to move between them in various ways.

As a performer Rolf Borch has specialized in music of our time, collaborating with a long line of composers. The precision and techniques required to work with material of this kind gives the sound of his instrument a clear identity. His tone is clear and even throughout the entire register. The introduction to the longest and most recent work on the disc, a concerto for clarinet and orchestra, opens up a space that prepares the ground for Borch's clear, slender sound; light textures in the harp, celesta and glockenspiel. When the soloist enters, it is not with any display of bravura. The clarinet edges its way in a low register on a sustained note that grows almost unnoticeably out of the orchestral texture. The title of the work *Inside Out* perhaps reflects how the composer in this way could be said to redefine the traditional role of the solo instrument

in a concerto. Rather than a virtuosic performance in front of, above and outside of the orchestral texture, the clarinet picks up threads and fragments already present in the weave of orchestral instruments, amplifying and emphasizing them either through drawing lines or passing rapidly through harmonic landscapes. All of this requires a sensitive performer who must be an attentive chamber musician and at the same time play with clear articulation in a sound world that is often dynamically subdued. The composer has said that he thought of the clarinet as a parasite on the orchestra – albeit a beautiful one.

In *Prologue* we hear the clarinet on its own. The work is based on material from the solo part of the clarinet concerto, however placed in entirely different surroundings. Whereas the clarinet part of *Inside Out* is a window opening towards a larger landscape, in *Prologue* the same material gains weight as a musical statement in its own right, a clearly defined path from one point to another. At the same time this line constantly moves in circles. Runs, trills around tonal centres and multiphonics makes one think of the mechanical repetition and delimited auditory space of electronic music. The title *Prologue* refers to the fact that the piece can be played both as an individual work, and as an introduction to the clarinet concerto. Without necessarily drawing a parallel, *Prologue* is also the title of the first solo piece in a large cycle of

works for orchestra by the French composer Gérard Grisey, a composer who laid the foundation for many of the compositional techniques by which Matre's harmonic material appears to have been inspired. Grisey's prologue for viola was also written in the wake of a larger work in which the viola has an important part.

A leaf falls in loneliness for voice, clarinet, cello and electronics was inspired by two poems, one of them by the American poet e. e. cummings, and the other a Japanese haiku. cummings inserts the phrase "a leaf falls" in between the letters of the word "loneliness" so that the concrete event literally seems to "fall" vertically through the more abstract concept. Ørjan Matre's music is a series of small situations in which the three parts and, subsequently, a tape track, become interwoven in a similar way. All the parts play airy, translucent sounds that are allowed to overlap almost like sheer veils – sometimes reminiscent of Helmut Lachenmann's *musique concrète instrumentale*. In Matre's music, however, acoustic and electronic sounds appear side by side, referring to each other and often hard to tell apart. Thus Matre avoids the polemics often arising between these two types of material.

While *Prologue* was drawn from a larger whole like an offshoot, *A leaf...* is subjected to the opposite process. Motifs and figures from the

conclusion of this, the oldest piece on the recording, are subsumed by the clarinet concerto, reappearing in new instrumentation in the middle of the work. For instance, one might recognize how the closure and continuity of a single note is challenged through various forms of movement such as trills around a central pitch, long multiphonics in which breathing and dynamics are allowed to form a slow, regular pulse, or passages that sound like washed-out tonal cadences. Despite the fact that these figures, structurally speaking, are quotations from *A leaf...*, they take on different timbral qualities in the wider sweep of the orchestral texture than they possess in the delicate chamber context of the original.

In *Chant* the bass clarinet converses with a trombone. To begin with both instruments play a fairly unison, pulsating figure that might be heard as something inbetween a continuous texture and a rhythmic pulse. While the trombone remains within this world, the clarinet notes transform into trills. From here, they gradually take on more different roles, with the bass clarinet leading the way with spectral passages reminiscent of acoustic wave patterns. The trombone harnesses these wave patterns, anchoring them in small, eruptive motifs at a lower register. That which at first seemed subtle and subdued is gradually twisted into something more extrovert and dangerous, even though there

is a sense of humour below the surface. Further into the work the trombone comes more and more into focus. The final section slows down and the music is gradually erased to leave murmuring traces of harmonic textures.

Care and sensitivity to textural detail pervades everything these two musicians undertake. Matre expertly employs twentieth century techniques for moulding acoustic sounds, adding his own personal twist. These sounds have found in Rolf Borch a conscientious interpreter. He shapes and communicates the music with a modest self-assuredness that does not intrude upon it.

The fact that they are masters of their craft does not, however, mean that Borch and Matre always choose the easiest path. After having listened to the recording from beginning to end it is perhaps those passages where the music disintegrates entirely that remain strongest in the memory, moments where sounds are washed away or opened up and we hear movement without quite being able to tell what it is or where it is going.

The works on this recording are partly offshoots of each other, and partly stages along a path towards each other. In the CD format this gives room to appreciate a work of music as something open and enclosed at the same time. Having the courage to delimit a repertoire in this way brings many rewards to the listener.

VERKET SOM MULIGHET

av Hild Borchgrevink

Til forskjell fra en billedkunstner eller en forfatter må en komponist som skriver for akustiske instrumenter sende hver eneste lille avkrok av arbeidet sitt både intellektuelt og fysisk gjennom et annet menneske, utøveren, lenge før musikken når et publikum.

Blant annet derfor er det interessant å høre en komponist arbeide med samme instrument og samme utøver i ulike musikalske kontekster. Et slikt musikalsk dobbeltportrett vil ofte gjerne demonstrere spennvidde. Da kan en innspilling som helhet bli et klanglig lappeteppe med skarpe farger og grove sømmer. I dette tilfellet skjer ikke det. I stedet blir de fire verkene innfallsporter til hverandres univers og gir lytteren mulighet til å bevege seg mellom dem på ulike måter.

· Som utøver har Rolf Borch spesialisert seg på
· musikk fra vår tid og har samarbeidet nært med
· en lang rekke komponister. Presisjonen og
· teknikkene som kreves for å arbeide med et slikt
· materiale, gir også klangen i instrumentet hans
· en tydelig identitet. Tonen er klar og slank i hele
· registeret. Innledningen til det nyeste og største
· verket på platen, en konsert for klarinett og
· orkester, åpner et rom som foregriper dette
· slanke, med lyse slag- og plukkelyder i harpe,
· celesta og klokkespill.
· Når solisten så kommer inn, skjer det ikke med
· bravur. Klarinetten sniker seg inn nedenfra på
· en lang tone som vokser nesten umerkelig ut av
· orkesterklngen. Verktittelen *Inside Out* spiller
· kanskje på hvordan komponisten på denne
· måten omdefinerer soloinstrumentets
· tradisjonelle rolle i en konsert. Heller enn å

briljere foran, over og utenfor orkesterklngen, plukker klarinetten opp tråder og figurer som allerede finnes i veven av orkesterinstrumenter og forsterker og fremhever disse, enten det er ved lange linjer eller hurtige løp gjennom harmoniske landskap. Dette krever en lydhør og oppmerksom utøver, som både må være kammermusiker og tydelig artikulert i et univers som ofte er dynamisk neddempet. Komponisten har sagt at han har tenkt på klarinetten som en parasitt på orkesteret, en vakker sådan.

I verket *Prologue* hører vi klarinetten alene. Stykket bygger på materiale fra solostemmen i klarinettkonserten, men plassert i helt andre omgivelser. Der klarinettstemmen i *Inside Out* blir et vindu mot et større landskap, får det samme materialet i *Prologue* ny tyngde som utsagn i seg selv, som en klart tegnet reise fra et punkt til et annet. Samtidig trekkes denne linjen stadig gjennom sirkulære bevegelser. Løp, triller rundt tonale sentra og multiphonics leder tankene mot den mekaniske repetisjonen og det uavgrensede klangrommet som finnes i elektronisk musikk. Tittelen *Prologue* henspiller på at stykket kan spilles både som et selvstendig verk og som innledning til klarinettkonserten. Uten at det behøver å være en parallell, er *Prologue* også tittelen på det første soloverket i en stor verksyklus for orkester av den franske komponisten Gérard Grisey, en komponist som la mye av grunnlaget for komposisjonsteknikker

: som Matres harmoniske materiale virker
: inspirert av. Griseys prolog for bratsj ble også
: skrevet i etterkant av et større verk der bratsjen
: hadde en sentral rolle.

:
: *A leaf falls in loneliness* for stemme, klarinett,
: cello og elektronikk er inspirert av to dikt, ett av
: den amerikanske poeten e. e. cummings og et
: japansk haiku. cummings stikker setningen "et
: blad faller" inn mellom bokstavene i ordet
: "ensomhet" slik at den konkrete hendelsen
: visuelt "faller" vertikalt gjennom det mer
: abstrakte begrepet. Ørjan Matres musikk er en
: serie små situasjoner der de tre stemmene og
: etterhvert et tapespor blir flettet inn i hverandre
: på lignende måte. Alle stemmer spiller luftige,
: gjennomskinnelige lyder som får overlappe
: hverandre nesten som florlette slør. Det kan lede
: tankene til Helmut Lachenmanns konkrete
: instrumentalmusikk. Men hos Matre opptrer
: akustisk og elektronisk lyd side om side, peker
: mot hverandre og kan være vanskelige å skille.
: Slik omgåås polemikken og hierarkiet som ofte
: oppstår mellom de to typene materiale.

:
: Mens *Prologue* blir hentet ut av en større helhet
: som en slags avlegger, blir *A leaf...* gjenstand for
: en motsatt prosess. Motiver og vendinger fra
: slutten av dette eldste verket på platen suges
: opp i klarinettkonserten og dukker opp
: utinstrumentert i midten av konserten. For
: eksempel kan man kjenne igjen hvordan den

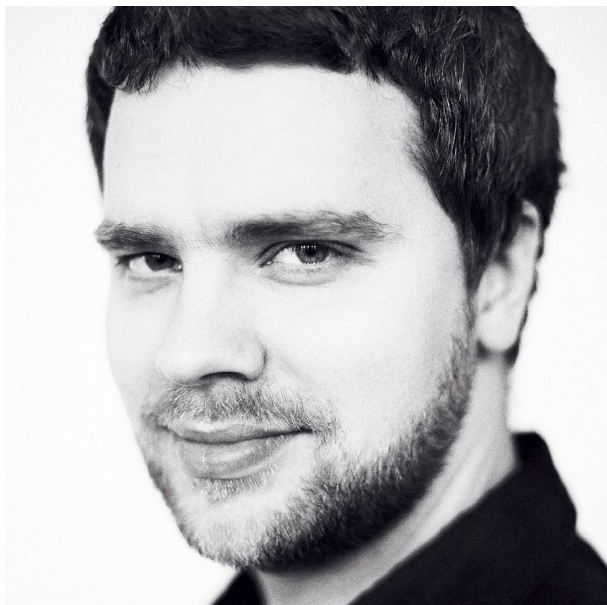
enkelte tonen blir utfordret som lukket enhet gjennom ulike former for bevegelse: triller rundt en sentraltone, lange multiphonics der pust og dynamikk får forme en langsom regelmessig puls, eller passasjer som høres ut som utviskede tonale kadenser. Men selv om disse figurene strukturelt er sitater fra *A leaf...*, har de andre klanglige kvaliteter i et bredpenslet orkester enn i originalens skjøre kammersituasjon.

I *Chant* samtaler bassklarinetten med en trombone. I begynnelsen spiller de en ganske unison pulserende figur som er mulig å høre som en mellomting mellom en kontinuerlig klang og en rytmisk puls. Mens trombonen blir i dette universet, åpnes klarinettonene til triller. Etter hvert blir det en tydeligere rolledeling der bassklarinetten leder an med spektrale løp som kan minne om akustiske bølgeformer. Trombonen fanger disse bølgebevegelsene og fester dem i et dypere register på små eruptive knagger. Det som først er underfundig og tilbakeholdt, vrenses gradvis i retning av noe utadvendt og farligere, selv om humoren heller aldri er langt unna. Utover i forløpet kommer trombonen mer og mer i fokus. Slutten bremser langsomt ned og stykket blir gradvis visket ut i mumlende rester av harmoniske klanger.

En omsorg for klanglige detaljer skinner igjennom alt disse to musikerne gjør. Ørjan Matre gjør presise nedslag med personlig vri i

det 20. århundres teknikker for akustisk klangbehandling. I Rolf Borch har disse klangene en omtenksom oversetter. Han former og formidler musikken med en ydmyk selvfølge som aldri blir pratsom eller påtrengende.

Men at de er håndverksmessig sterke, betyr ikke at disse to musikerne alltid velger sikreste vei til mål. Etter å ha hørt platen til ende er det kanskje stedene der musikken blir brutt helt ned som sitter tydeligst igjen. Der klangene viskes ut eller åpnes opp, og vi hører noe som beveger seg, uten helt å vite hva det er eller hvor det skal hen. Verkene på denne platen er altså delvis avleggere av, delvis skritt på veien til hverandre. I CD-format gir det rom for å forstå et musikalsk verk som åpent og sluttet på samme tid. Å våge å avgrense en innspilling på denne måten, gir mye tilbake.

Ørjan Matre was born in 1979 in Bergen and studied composition at the Norwegian Academy of Music with Bjørn Kruse, Lasse Thoresen, Olav Anton Thommessen and Henrik Hellstenius. During the past five years he has distinguished himself as a distinct voice in Norwegian music, and has in this relatively short time frame been awarded high-profile commissions by leading performers, ensembles and orchestras.

One can often hear elements of tradition in Matre's music, a dance rhythm or fragments of a melody, but they are drawn and suggested with such a delicate touch that they could almost arise as an odd coincidence, akin to seeing faces appear in the the woodwork of a floor.

• This mutual pull between the abstract and the
• more concrete, albeit diffuse, "objects" is an
• important part of Matre's music, and within this
• contradiction lies much of its immediate
• attraction.

• Matre's big break came in partnership with Evan
• Gardner, Jan Erik Mikalsen and Jørgen Karlstrøm
• while several of them were still students, the CD
• 'Lights Out' with the Norwegian Radio Orchestra
• and its leader Rolf Gupta, causing quite a stir
• when it was released in 2006 (ACD5048). By 2003,
• Matre had already written the orchestral work
• *Attempted Birdhouse*, a title that alludes to
• Homer's attempts at being a conceptual artist in
• an episode of The Simpsons. Even if Matre
• allows himself to play with the artist's role, his
• music is rock solid and, on the surface, not
• strikingly humorous. Nevertheless, it possesses a
• timbre with a delicate touch that could reveal
• influences from composers such as Gerard
• Pesson. Matre blends traditional influences with
• new playing techniques, and through well-placed
• dynamic bursts the composer also hints at a
• latent Nordic foundation, making it clear for the
• listener that his output is a multi-layered affair,
• with more aspects than just timbre/philosophical
• experimentation. It remains rather obvious that
• the timbre of Matre's music is highly playful and
• often quite exquisitely refined, all of which built
• on a foundation that can be seen as more serious
• and focused.

Jon Øivind Ness

Ørjan Matre er født i 1979 i Bergen og studerte komposisjon ved Norges musikkhøgskole med Bjørn Kruse, Lasse Thoresen, Olav Anton Thommessen og Henrik Hellstenius som lærere. Han har i løpet av de siste fem årene markert seg som en tydelig stemme i norsk musikk, og har på kort tid fått profilerte oppdrag fra toneangivende musikere, ensembler og orkestre.

Man kan ofte høre elementer fra tradisjonen i Matres musikk; en danserytme eller fragmenter av en melodi, men de er så forsiktig tegnet og antydnet at de nærmest kunne oppstått som en merkelig tilfeldighet, som når man ser ansikter i vedstrukturen i et tregolv. Spillet mellom det abstrakte og mer konkrete, om enn diffuse, "objekter" blir en viktig del av Matres musikk, og i denne motsetningen ligger også mye av dens umiddelbare attraksjon.

Matres store gjennombrudd gjorde han sammen med Evan Gardner, Jan Erik Mikalsen og Jørgen Karlstrøm mens flere av dem fortsatt var studenter, med CD-en *Lights Out* med Kringkastingsorkesteret og Rolf Gupta, en utgivelse som fikk stor oppmerksomhet da den ble gitt ut i 2006 (ACD5048). Da hadde Matre allerede i 2003 skrevet orkesterverket "Attempted Birdhouse", en tittel som henspiller på Homers forsøk som konseptuell kunstner i en episode av *The Simpsons*. Om Matre kunne tillate seg å tulle med kunstnerrollen er musikken hans bunnsolid og på overflaten ikke påfallende humoristisk. Den besitter likevel en klanglig letthet som kanskje

...røper impulser fra en komponist som Gerard Pesson. Som Pesson blander Matre impulser fra tradisjonen med nye spilleteknikker, men gjennom stadige heftige dynamiske utbrudd antyder Matre også en forankring i det nordiske, hvor det blir klart at det dreier seg om mer enn en klanglig/filosofisk lek. Matres musikk er åpenbart klanglig leken og ofte helt utsøkt raffinert, men det er også en mer alvorlig bunn i den.

Jon Øivind Ness

Rolf Borch (1975) was born and grew up in Bergen where his first clarinet teacher was Mogens Leikvoll. Borch later went on to study at the Norwegian Academy of Music with Hans Christian Bræin.

In addition to mastering a broad classical repertoire, Borch has a strong commitment to contemporary music, something that has resulted in over 90 premier performances of works from Norway and abroad. The list of composers with whom he has collaborated is extensive, including such prominent figures as Helmut Lachenmann, Brian Ferneyhough, Helmut Oehring, Nicolaus A. Huber, Kaija Saariaho and Mathias Spahlinger, the many Norwegian composers on this list include Magne Hegdal, Sven Lyder Kahrs, Jon Øivind Ness,

Mark Adderley, Eivind Buene and Ørjan Matre.

Borch is a noted soloist and has performed with several Norwegian orchestras and ensembles. In recent years he has been engaged for solo performances throughout Norway, as well as at concerts and festivals on the continent. His first solo-CD, "Step Inside" (ACD5046), was very well recieved by the critics, and was also nominated for the Norwegian Grammy Award. In 2008 he recieved the prestigious Young Lindeman Award.

Rolf Borch is a regular member of the chamber ensembles Cikada and asamisimasa, and at present he is an Artistic Reseach Fellow at the Norwegian Academy of Music.

Rolf Borch (1975) er født og oppvokst i Bergen, hvor hans første klarinettlærer var Mogens Leikvoll. Han studerte senere ved Norges musikhøgskole med Hans Christian Bræin.

I tillegg til et bredt klassisk repertoar, har Borch et sterkt engasjement for ny musikk - noe som har resultert i over 90 urfremføringer av norske og utenlandske verk. Listen over komponister han har jobbet med er lang og omfatter navn som Helmut Lachenmann, Brian Ferneyhough, Helmut Oehring, Nicolaus A Huber, Kaija Saariaho, Mathias Spahlinger og selvsagt en rekke norske komponister, deriblant Magne Hegdal, Sven Lyder Kahrs, Jon Øivind Ness, Mark Adderley, Eivind Buene og Ørjan Matre.

- Borch har markert seg som solist med norske
- orkestre, korps og ensembler. I de senere år har
- han hatt solistoppdrag rundt i hele Norge, i
- tillegg til konserter og festivaler i Europa. Han
- har bak seg en rekke cd-utgivelser, og hans
- kritikerroste solodebut, "Step Inside" (ACD5046)
- ble også nominert til Spelemannsprisen. I 2008
- ble han tildelt den prestisjetunge De Unges
- Lindemanspris.

- : Borch er fast medlem i ensemblene Cikada og
- : asamisimasa, og er for tiden ansatt som
- : kunststipendiat ved Norges musikkhøgskole.

Tora Augestad (b 1979 Bergen) is a singer and actress specializing in contemporary repertoire, cabaret, jazz and music theatre. She is educated at the Norwegian Academy of Music and the Royal College of Music, Stockholm. At present Augestad works with two of the foremost ensembles for contemporary music in Europe: Klangforum Wien and Ensemble Modern, and she has also worked as soloist with Bergen Philharmonic Orchestra, Norwegian Radio Orchestra, Kristiansand Symphony Orchestra, Cikada and Oslo Sinfonietta. Tora Augestad is the vocalist in Trygve Seim Ensemble, Music for a While, and the trio BOA.

In 2009 Augestad made her debut at the Norwegian Opera and Ballet, Warsaw National Opera, Theater Basel and Märzmusik Berlin. In 2010 she featured in one of the leading roles of Beat Furrers new opera "Wüstenbuch", directed by Christoph Marthaler. This developed into further collaborations in "Meine Faire Dame" og "Lo Stimolatore Cardiac" at the Basel opera. In 2012 Augestad makes her debut performance at the Zürich opera and performs at theatre festivals in Edinburgh, Avignon, Napoli, Moscow and Paris.
www.toraaugestad.no

Tora Augestad (f 1979 Bergen) er sanger og skuespiller med hovedvekt på moderne musikk, kabaret, jazz og musikkteater. Hun er utdannet ved Norges musikkhøgskole og Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. I Norge har hun

bla. vært solist med Bergen Filharmoniske Orkester, Kringkastingsorkesteret, Kristiansand Symfoniorkester, Cikada og Oslo Sinfonietta. Hun arbeider for tiden med to av Europas fremste ensembler for moderne musikk; Klangforum Wien og Ensemble Modern. Tora er også vokalist i Trygve Seim Ensemble, Music for a While og trio BOA.

I sesongen 2009-10 debuterte hun på Den Norske Opera, Nasjonaloperaen i Warszawa, Theater Basel og på Märzmusik i Berlin. Hun sang i 2010 en av hovedrollene i Beat Furrers nye opera «Wüstenbuch» med regi av Christoph Marthaler. Det førte til videre samarbeid i forestillingene «Meine Faire Dame» og «Lo Stimolatore Cardiac» på Operaen i Basel. Hun debutterer på Operaen i Zürich i 2012 og spiller på teaterfestivalene i Edinburgh, Avignon, Napoli, Moskva og Paris.
www.toraaugestad.no

Marius Hesby (1976) is a trombonist of the Royal Norwegian Navy Band. In the period 2009-2012 he also holds a position as soloist in the Norwegian Military Music. He has a diploma from the Norwegian Academy of Music, where he studied with professor Ingemar Roos.

Hesby has been a soloist with the Oslo Philharmonic Orchestra, Bergen Philharmonic Orchestra, Trondheim Symphony Orchestra, The Norwegian Radio Orchestra and the wind ensembles of the Norwegian Military Music,

Ensemble de la SMCQ in Montréal and Athelas Sinfonietta in Copenhagen. He has performed in Scandinavia, the Baltic countries, Russia and Canada, at festivals like the Bergen International Festival, Oslo Chamber Music Festival, Ultima, Vestfold International Festival, MusiMarch in Montréal, Happy days sound festival and Oslo International Church Music Festival.

Hesby is interested in the trombone's potential as a solo instrument, and has premiered works by several Norwegian composers, among others Mark Adderley, Jon Øivind Ness, Stig Nordhagen and Arne Nordheim.

Marius Hesby (1976) er trombonist i Kongelige norske marines musikkorps, og har i perioden 2009-2012 også stilling som solist i Forsvarets musikk. Han har diplomeksamen fra Norges musikkhøgskole, hvor han studerte med professor Ingemar Roos.

Hesby har vært solist med Oslo filharmoniske orkester, Bergen filharmoniske orkester, Trondheim symfoniorkester, Kringkastingsorkesteret og blåseensemblerne i Forsvarets musikk, Ensemble de la SMCQ i Montréal og Athelas sinfonietta i København. Han har holdt konserter i Skandinavia, de baltiske land, Russland og Canada, på festivaler som Festspillene i Bergen, Oslo kammermusikkfestival, Ultima, Vestfoldfestspillene, MusiMarch i Montréal, Happy days sound festival og Oslo internasjonale kirkemusikkfestival.

Hesby er opptatt av trombonens muligheter som soloinstrument, og har urfremført verker av flere norske komponister, blant dem Mark Adderley, Jon Øivind Ness, Stig Nordhagen og Arne Nordheim.

Tanja Orning is a cellist active in the field of contemporary and experimental music. After studies in Oslo, in London with Willian Pleeth and at Indiana University with János Starker as a Fulbright Research Fellow, she held the position as a co-principal cellist in the Stavanger Symphony Orchestra from 1994 to 2000 when she left for Oslo in order to realise a number of projects as a performer, improviser and composer. She performs regularly with asimisimasa, Christian Wallumrød Ensemble, BOA, Dr.Ox as well as her solo-project Cellotronics which resulted in a CD in 2005. She has commissioned and premiered approx. 65 chamber music- and solo works, and has performed at festivals such as Darmstadt, HCMF, Ultima, Ultraschall, Shared Sounds (Berlin), Taktlos (Zürich) and Portland Jazzfestival. Currently Orning is a PhD fellow researching contemporary performance practice through studying and performing works by Helmut Lachenmann, Klaus K. Hübler and Morton Feldman at the Norwegian Academy of Music.

Tanja Orning er en profilert utøver av samtidsmusikk og eksperimentell musikk. Etter studier ved Norges musikkhøgskole, i London med Willian

Pleeth og i USA med Janos Starker som Fulbright-stipendiat, jobbet hun som alt. solocellist i Stavanger Symfoniorkester fra 1994 til 2000 da hun valgte å forlate orkesterlivet for å kunne realisere sine egne prosjekter innenfor et vidt spekter av uttrykk. Hun spiller bl.a. med gruppene asimisimasa, Christian Wallumrød Ensemble, BOA og Dr.Ox i tillegg til solo-prosjektet Cellotronics som resulterte i en CD i 2005. En rød tråd i Ornings musikalske verden har vært et tett samarbeid med komponister for å realisere nye verk. Hun har vært med på å bestille og urfremføre ca. 65 kammermusikk- og soloverk og har opptrådt på festivaler som Darmstadt, HCMF, Ultima, Ultraschall, Shared Sounds (Berlin), Taktlos (Zürich) og Portland Jazzfestival. For tiden er Orning stipendiat ved Norges musikkhøgskole der hun forsker på fremførelsespraksis i samtidsmusikken med fokus på verker av Helmut Lachenmann, Morton Feldman og Klaus K. Hübler.

The **Bergen Philharmonic Orchestra** dates back to 1765 and is thus one of the world's oldest orchestras. In 2015 its 250-years anniversary will be celebrated. Edvard Grieg had a close relationship with the orchestra and was its artistic director during the years 1880-82. Andrew Litton was appointed Chief Conductor in 2003 and is now the orchestra's Music Director until 2015. The Spanish conductor Juanjo Mena is engaged as Principal Guest Conductor and Halldis Rønning Assistant Conductor. Under Litton's direction the orchestra has been

increasing its international activities by means of touring, commissions and recording projects.

The orchestra, one of two Norwegian National Orchestras, has 100 players and tours regularly. During the last few seasons the orchestra has played in the Concertgebouw, Royal Albert Hall (PROMS 2007), Musikverein and Konzerthaus in Vienna, Philharmonie Munich, Carnegie Hall, New York and die Philharmonie in Berlin. An 11-concert tour of Sweden, Germany and Austria, with concerts in cities like Berlin, Vienna, Munich and Frankfurt, was completed spring 2011. In 2012 the orchestra will visit the Concertgebouw and the Rheingau Festival in Germany, whereas an England-tour is scheduled for 2013.

The orchestra has an active recording-schedule and is currently recording for BIS, Hyperion, Chandos and Aurora. In 2007 it received a special award for its recording of all Grieg's orchestral music from The Grieg Society of Great Britain. In 2008 the orchestra was awarded the prestigious Spellemannprisen, «the Norwegian Grammy», for its performance of Prokofiev's Romeo and Juliet suites, conducted by Andrew Litton. Last year (2010) the recording of Prokofiev's Piano Concertos Nos. 2 and 3 (with Freddy Kempf) was nominated for the 2010 Gramophone Awards.

Since 2009 the orchestra has released 19 cds, including the Mendelssohn Symphonies Nos. 1 -

5 with Andrew Litton, Vol. I, II & III in the Johan Halvorsen Orchestral Works series with Neeme Järvi, Prokofiev Piano Concertos Nos. 2 and 3 with Freddy Kempf, works for cello and orchestra by Prokofiev with Alban Gerhardt, works for viola and orchestra by Bartók, Serly and Rosza with Lawrence Power, two cds for the Norwegian label Aurora with contemporary Norwegian works by Lasse Thoresen and Knut Vaage, Bruch Violin Concerto with Vadim Gluzman and Andrew Litton, Piano Concertos by Grieg and Liszt with Stephen Hough, and Stravinsky's Rite of Spring, Petrushka and the Firebird with Andrew Litton.

Bergen Filharmoniske Orkester har røtter helt tilbake til 1765 og er ett av verdens eldste orkestre. I 2015 vil orkesteret feire sitt 250års-jubileum. Edvard Grieg var nært knyttet til orkesteret og var dets kunstneriske leder i årene 1880-82. Andrew Litton ble utnevnt til sjefdirigent i 2003, og er nå kunstnerisk leder for orkesteret. Den spanske dirigenten Juanjo Mena er orkesterets første gjestedirigent og Halldis Rønning er assistentdirigent. Under Littons ledelse har orkesteret økt dets internasjonale virksomhet med turnering, bestillingsverk og innspilling.

Orkesteret har status som nasjonalt orkester, har 100 musikere og turnerer aktivt regionalt og internasjonalt. I løpet av de siste sesongene har orkesteret spilt i Concertgebouw, Royal Albert Hall (PROMS 2007), Musikverein og Konzerthaus

i Wien, Carnegie Hall, New York og i Philharmonie i Berlin. Etter en konsert i Danmark Radios nye konserthus i København våren 2009 skrev avisen Information at «Andrew Litton har fått et orkester i verdensklasse ud af Bergen Filharmoniske Orkester». I 2011 besøkte orkesteret Sverige, Tyskland og Østerrike, med konserter i blant annet Berlin, München og Wien. Bergen Filharmoniske spiller inn for både BIS, Hyperion, Chandos og Aurora og har mottatt flere priser, blant annet for komplettutgivelsen av Griegs orkestermusikk, Spellemannprisen for beste klassiske innspilling i 2008 (Prokofievs Romeo og Julie) og BBC Music Magazines Award for Technical Excellence 2010 (Mendelssohns Lobgesang). Innspillingen av Tsjajkovskijs og Glazunovs fiolinkonserter med Vadim Gluzman, ble kåret til Månedens innspilling av tidsskriftet Classic FM, og innspillingene av Mendelssohns symfonier er møtt med glimrende omtaler.

Siden 2009 har orkesteret utgitt 19 cder, deriblant Mendelssohns symfonier nr. 1 - 5 med Andrew Litton, Vol. I, II & III i serien med musikk av Johan Halvorsen med Neeme Järvi, Prokofievs klaverkonserter nr. 2 og 3 med Freddy Kempf, verk for cello og orkester av Prokofiev med Alban Gerhardt, verk for bratsj og orkester av Bartók, Serly og Rosza med Lawrence Power, to cder for Aurora med musikk av Lasse Thoresen og Knut Vaage, Bruchs Fiolinkonsert med Vadim Gluzman og Andrew Litton, klaverkonserter av Grieg og Liszt med Stephen Hough, Stravinskys Vårofferet, Petrusjka og Ildfuglen med Andrew Litton.

Chief Conductor of the BBC Philharmonic in Manchester and Principal Guest Conductor of the Bergen Philharmonic in Norway, **Juanjo Mena** is one of Spain's most distinguished conductors. His previous positions include Artistic Director of the Bilbao Symphony Orchestra (1999-2008) and Chief Guest Conductor of the Teatro Carlo Felice in Genoa (2007-2010).

Following Mr. Mena's North American debut with the Baltimore Symphony in 2004, he has been re-engaged every year since then by the orchestra. Other recent and upcoming appearances include the symphonies of Atlanta, Cincinnati, Colorado, Houston, Indianapolis, Los Angeles, Oregon, Philadelphia and Pittsburgh, as well as re-engagements with both the Boston Symphony and Chicago Symphony.

Worldwide, Juanjo Mena has appeared with the BBC Scottish Symphony, Dresden Philharmonic, Munich Radio Orchestra, Norwegian Radio Orchestra, Orchestra Filarmonica della Scala, Orquesta Nacional de España, Orchestre National de France, Orchestre National de Lyon, Orchestra Sinfonica di Milano/Giuseppe Verdi, RAI/Torino, RTVE/Madrid, Orquesta Sinfónica del Estado de São Paulo and the Oslo Philharmonic, among others.

For Chandos, Juanjo Mena's recent CD of works by Gabriel Pierné with the BBC Philharmonic Orchestra was named Editor's Choice in

Gramophone Magazine (March 2011). Future projects include works by de Falla, Montsalvatge and Weber. Mr. Mena has also recorded Messiaen's Turangalila Symphony for Hyperion with the Bergen Philharmonic and a collection of Basque symphonic music for Naxos with the Bilbao Symphony.

Juanjo Mena har vært sjefdirigent og kunstnerisk leder for symfoniorkesteret i Bilbao, Spania, siden 1999 og er første gjestedirigent for Teatro Carlo Felice i Genova. Han regnes som en av de mest dynamiske og høyt respekterte dirigentene i sin generasjon.

Mena kommer fra Vitoria-Gasteiz (Baskerland) i Spania, hvor han begynte sine musikkstudier. Etter musikkonservatoriet der, studerte han orkesterledelse på musikkonservatoriet i Madrid (med Enrique Garcia Asensio), før han dro til Tyskland for å arbeide med den legendariske dirigenten Sergiu Celibidache.

Mena dirigerer i økende grad orkestre over hele verden, som RAI-orkesteret i Torino, Baltimore Symphony Orchestra, Münchner Rundfunk Orchester, BBC Philharmonic, Orchester Suisse Romande, Orchestra Filarmonica della Scala og det spanske nasjonalorkesteret. Han har dirigert Kringkastingsorkesteret og vil i løpet av neste sesong dirigere Oslofilharmonien. Han arbeider med solister som Frank Peter Zimmermann, Lang Lang, Joshua Bell og Truls Mørk.

Chamber works recorded 3-5 January 2011 in Jar church
Producer, engineer and editor: François Eckert
Assistance with electronic material on track 3 by Cato Langnes/notam

Concerto recorded 18-19 March 2011 in Grieghallen, Bergen
Producer and editor: Krzysztof Drab
Engineer: Gunnar Herleif Nilsen
Courtesy of NRK
Mastering: Christian Obermayer

Liner notes: Hild Borchgrevink
Translation: Andrew Smith

Cover design: Martin Kvamme
Photos: Observatoriet

Released with support from: Grieg Foundation, NRK and Norwegian Society of Composers

BERGEN FILHARMONISKE ORKESTER GRIEG FOUNDATION

©&© 2012 Norwegian Society of Composers
All trademarks and logos are protected. All rights of the producer
and of the owner of the work reproduced reserved. Unauthorized
copying, hiring, lending, public performance and broadcasting
of this record prohibited. NOLFA1265010-040 · ACD5065 Stereo

ØRJAN MATRE

- 1 PROLOGUE 07:39
2 CHANT 14:24
3 A LEAF FALLS IN LONELINESS 10:40
4 INSIDE OUT — CONCERTO FOR CLARINET AND ORCHESTRA 23:09

ROLF BORCH, CLARINET

TANJA ORNING, CELLO · TORA AUGESTAD, VOCAL · MARIUS HESBY, TROMBONE
BERGEN PHILHARMONIC ORCHESTRA · JUANJO MENA, CONDUCTOR

7044581350652

©&© 2012 NORWEGIAN SOCIETY OF COMPOSERS
NOLFA1265010-040 · ACD 5065 · STEREO · TT 55:55

